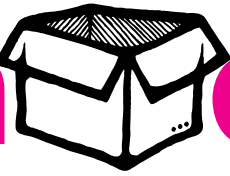

V.U. Eddy Van de Velde
St-Jan Berchmanscollege
 Ursulinenstraat 4 - 1000 Brussel
 tel 02/512 03 70 - fax 02/512 64 75

Lay out en druk: Two by Two Letter en Beeld n.v.

nr. 26 - december 2003 - tiende jaargang
 verschijnt in december, maart en juni

sjbpandora@vgc.be

pan **dora**

Redactie: Romy Bauwens (5C), Elisabeth Gérardy (6B),
 Véronique Joos (5C), Irene Tromp (5B), Goedele Verheyen
 (5C) en Eddy Van de Velde
Huistekenaar: Ronny Bauwens
Huisfotograaf: Anne Van Steelandt
Correctoren: Gerrit Liessens en Eddy Van de Velde
Eindredactie: Eddy Van de Velde
 sjbpandora@vgc.be

Wat een leraar zoal lijden kan

Richtlijnen voor leerkrachten

Veel leerkrachten klagen over de zware werkdruk. Is het beroep van leerkracht doorheen de tijd zoveel zwaarder geworden? Vroeger waren er tenminste duidelijke richtlijnen. U vindt ze op blz. 14

2004 Jubileumjaar

400 jaar jezuïetenonderwijs in Brussel

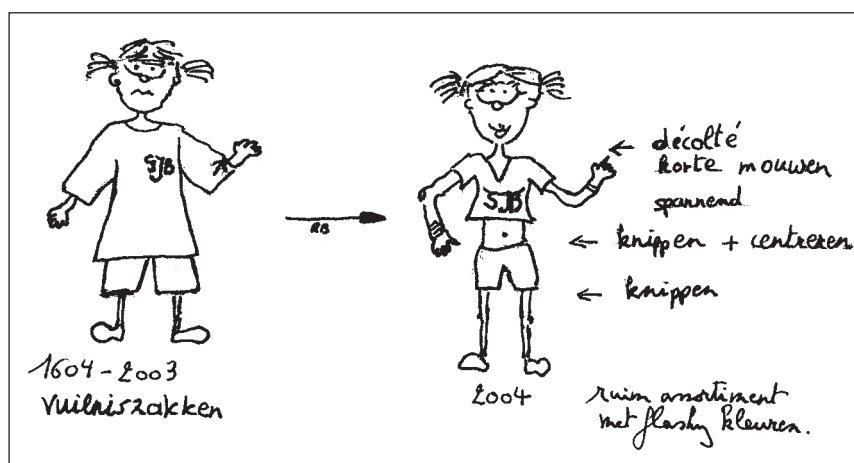
2004 wordt een feestjaar voor de jezuïetencolleges in Brussel. Het is dan 400 jaar geleden dat jezuïeten met onderwijs startten in de hoofdstad. Wij willen er een echt feestjaar van maken. Het feestweekend vindt plaats op zaterdag 8 en zondag 9 mei. Op de eerste dag zijn vooral de huidige generatie leerlingen met hun ouders alsook nieuwe leerlingen welkom. Er komt een gevarieerd programma van tentoonstellingen en optredens door leerlingen en leerkrachten. Zondag staat in het teken van de alumni. De oud-leerlingenbond werkt op dit ogenblik aan een CD-rom over 400 jaar jezuïetenonderwijs. Meer informatie over dit evenement lees je in het paasnummer.

In dit nummer:

Personalia	2	Musical	12
Feest van St-Jan	2	Bezinning	12
Afscheid van Gilbert	3	Klasdagen	13
Comenius	4-5	Leerlingenraad	13
Nieuwe leerkrachten	6-7	Scholierenparlement	14
Parijsreis	8-9	Humor	14-15
't Huizeke	9	Krasse Uitspraken	15
Kalender	10	Zomerkamp 2003	16-17
Retoricatoneel	11	Activiteiten	18
Popstar	11	Sociaal project	19
Cultuuravonden	11	Trier 2003	20

PRIK:

In jubeljaar 2004 turnpak in een nieuw kledje?

Sinterklaas

Net zoals vorig jaar vereerde Sinterklaas ook ons college met een bezoekje. In alle klassen van 1 tot 4 kregen de sint en zijn pieten een hartelijk welkom. Naar verluidt was de sint zeer goed op de hoogte van de kwajongenstreken van sommige leerlingen. Zijn pieten hebben gedaan wat van hen verwacht werd. Wie braaf is krijgt lekkers, wie stout is de ... ! Dhr. Van de Velde, sedert 1 september de vervanger van Dhr. Uyttersprot, wordt ervan verdacht vertrouwelijke informatie aan de heilige man te hebben doorgevoerd. Dhr Van de Velde liet echter weten dat hij voorlopig geen hulp van bovenaf nodig heeft.

Stukje

Zondagmiddag twee uur. Stukje af. Dutje in zetel. Dan gaat de telefoon. De hoofdredacteur.

Dag hoofdredacteur mijn. Dag visserke-vis. Goeiendag.

Cut the crap, zegt hij. Pardon? *Dat het schooltijdschrift verjaart*. Ah zo en waarom? *Omdat het tien jaar bestaat*. Proficiat hoofdredacteur mijn. *Alsof je dat niet wist*. Alles verjaart tegenwoordig, zelfs geld dat niet verbrand is. *Je hebt gelijk want ook het onderwijs van de jezuïeten verjaart, in Brussel 400 jaar man!* Geen geleuter dus, is je stukje af? Ja. *Waarover gaat het?* Over de toekomst. Over de toekomst? Ja, en dat die er slecht uitziet.

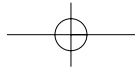
Maar man toch, wij verjaren, het is feest, groot feest, een hele week, een hele maand, neen een heel jaar en jij hebt het over de sombere toekomst! Ik wil daar morgen helemaal niets over lezen. Denk niet aan de toekomst. Ze komt vroeg genoeg. Schrijf eens een stukje over Pandora. Een feeststukje. Een fééststukje? Daar ben ik niet goed in. Dat wordt altijd droevig.

Deze keer niet, het is feest man. Wat moet ik dan schrijven? Weet ik veel, dat we tien jaar zijn en dat we honderd zullen worden. Maar dat gaat over de toekomst. En iedereen wordt honderd. Dat is toch geen nieuws. Nieuws bestaat niet. Alles is al eens gebeurd, geweest of gezegd. Dus breng het goede nieuws! En laat het zijn als koel water voor dorstige kelen. Mooi gezegd. 't Is al goed, begin er aan! (Klik)

Dag lieve hoofdredacteur mijn. Dag duttertje-dut. Prettige feestdag! Daag!

(vrij bewerkt naar een stukje van Bernard Dewulf)

1
 de doos van
pandora

26/11: Feest van Sint-Jan Berchmans

Een heilige met open handen en een groot hart voor mensen en God

Op 26 november vierden we het feest van de patroonheilige van onze school, Sint Jan Berchmans. Zijn tijdgenoten vertellen over hem dat hij gewone dingen op een buitengewone manier deed. Hij was een heel goede student, die graag studeerde en ook anderen aanzette om te leren. Hij viel ook op omdat hij veel aandacht had voor andere mensen, voor zijn medebroeders, voor zieken, voor jonge mensen. Hij leeft in de herinnering verder als een hartelijke mens met open handen om anderen in alles lief te hebben en te dienen. Hem dankbaar gedenken, is meer dan een jaarlijkse traditie. Zijn feest is een uitnodiging tot elk van ons om ook te leven als hartelijke mensen met open handen en een groot hart, als mensen die bereid zijn om Gods liefde gul en van harte door te geven, om in alles lief te hebben en te dienen. Dit ligt in kleine dingen, in aandacht voor elkaar, een knipoog, een dank je wel, in hulp voor een zieke medeleerling, je inzet in de klas, meewerken aan één van de vele initiatieven die op school worden genomen enz. Als christelijke school proberen we de leerlingen, in navolging van Jezus Christus en Sint Jan Berchmans heel wat kennis en kritische zin bij te brengen maar ook aandacht voor medemensen, vooral voor mensen die minder kansen kregen in onze maatschappij en wereldwijd.

En todo amar y servir

PERSONALIA

Huwelijken

- Zaterdag 25 oktober 2003, Anne-Sophie De Decker (leerkracht Latijn en Nederlands) met Stijn Dieusaert.
- Vrijdag 5 december 2003, Heidi Vanderstraeten, dochter van Wilfried Vanderstraeten (leerkracht Wiskunde in 2e en 3e jaar), met Steve Wolfs.

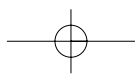
Overlijden

- Zondag 23 november 2003, E.P. Lieven Van Eeckhout s.j., opvoeder internaat.

Knutselen voor het goede doel

De leerlingen van het eerste en tweede jaar hebben op het feest van St-Jan een aantal leuke kerstverrassingen gemaakt. Zij hebben op deze manier ons jaarthema: 'En todo amar y servir' (in alles liefhebben en dienen) omgezet in daadwerkelijke hulp aan andere mensen. Deze kunstwerkjes zullen op de kerstmarkt verkocht worden ten voordele van onze vastenacties. Hopelijk komen heel wat ouders en oudere leerlingen de inspanningen van onze jongste leerlingen bewonderen en financieel steunen.

Gilbert

Afscheid van een gedreven man met een hart voor Sint-Jan

Begin september trad Gilbert, de oudersdeken onder het St-Janpersoneel, uit dienst, zoals dat officieel heet, en als jonggepensioneerde geniet hij nu met volle teugen van een welverdiende rust.

Gilbert heeft op St-Jan vele watertjes doorzwommen, heeft ons op de school allemaal verwelkomd, kent het college en zijn geschiedenis als geen ander en was er een vaste en vertrouwde niet weg te denken figuur.

Gilbert, een geboren en getogen West-Vlaming, werd aangeworven met een mondelinge overeenkomst op 4 februari 1960. Van een contract is geen spoor te vinden in het zonder twijfel dunste personeelsdossier van het college.

Hij werd aangenomen voor 7 weken. Het blijft tot dusver onduidelijk of Gilbert dit wel goed begrepen had, want het werden uiteindelijk 2244 weken of 43 jaar en 7 maanden of 319,42 maal de afgesproken periode.

Dit moet na het dunste dossier een tweede record zijn op naam van Gilbert.

Gilbert was een uitstekend schoonmaker van klassen en gangen, maar in een vorig leven - zijn beginperiode bij de paters - was hij vooral actief in en rond het keukengebied. Hij zag er dan ook iets ronder en omvangrijker uit. Van Aramark of selfservice was er op dat ogenblik nog geen sprake.

Gilbert heeft tijdens zijn carrière letterlijk alle niveaus doorlopen en dit in een logische volgorde.

Hij startte ondergronds: namelijk in de kelder of beter benedenrefter, sinds het aanbrennen van de pictogrammen **niveau -1** genoemd, als opdiener van de legendarische schoolmaaltijden. Geen benijdenswaardige job! De leerlingen kwamen de refter binnen, namen hun dessert en verdwenen terstond om verder te gaan sjotten op de speelplaats en Gilbert

kon toch ook niet alles zelf opeten?

Maar niet getreurd, na enkele weken verscheen Gilbert reeds aan de oppervlakte.

Hij promoveerde tot opdiener in de internerrefter op **niveau 0**, zijnde het huidige aardrijkskunde en PO-lokaal. Het eten was plotseling van een véél betere kwaliteit - de paters en de leraren aten namelijk mee! Hij verzorgde het ontbijt, het middagmaal, het vieruurtje en het avondmaal. 's Avonds waagde hij zijn eerste stappen op de **tussenverdieping** en kluste hij bij als receptionist en operator van een pas vorige maand ontmantelde oude Bell-telefooncentrale. Hier voelde Gilbert zich de koning te rijk genietend van zijn sigaartjes en van de stemmige achtergrondmuziek afkomstig uit zijn altijd aanwezig 'portatiefje'. Waarschijnlijk was het Gilbert die Belgacom op het idee gebracht heeft om muziek in te bouwen in haar telefooncentrales.

Na vijf à zes jaar zocht het college een hulpkok en het was Gilbert, die gelet op zijn ervaring als opdiener, de sprong waagde naar **de eerste verdieping**. De keuken bevond zich in deze ruimte (de huidige Verschuerenzaal) en ik weet niet of het nog te merken is, het is hier dat Gilbert menig zweetdruppel heeft gelaten. Via de nog bestaande, maar buiten dienst gestelde schotellift belandden de delicatessen in de respectieve refters van internen, leraars en paters.

Alarm in 1975! Aramark komt met zijn selfservice op de proppen. De paterskeuken werd afgebouwd en Gilbert werd omgeschoold tot schoonmaker. Hij verhoogde opnieuw van etage voor het onderhoud van de paterskamers op **de tweede verdieping** maar bleef receptionist in de namiddag en 's avonds.

In 1983 verliest Gilbert als gevolg van een interne reorganisatie zijn job aan de ingang en wordt naar de lagere school

Gilbert in volle actie

getransfereerd waar hij gedurende zes jaar deeltijds schoonmaker werd. Hij vervulde zijn schoonmaakopdracht met zo'n overgave, dat de directie in 1989 besloot om het contract met het externe schoonmaakbedrijf op te zeggen.

Gilbert nam de touwtjes op het college opnieuw in handen, zat nu echt in de lift en werd voor het eerst met zijn indrukwekkend schoonmaakgerief op de **derde verdieping** signaleerd.

De lift, geachte toehoorders, is een ruimte waarin Gilbert een aanzienlijk deel van zijn werktijd zou doorbrengen. Gewild en ongewild!!

Gilberts verplaatsingen met de lift waren echter een waar spektakel. Hoe hij er telkens opnieuw in slaagde zijn met de jaren steeds meer overladen schoonmaakkar in de lift te krijgen en de nochtans waakzame fotocel wist te verschalken, verbaasde elkeen. Gilbert nam steeds meer hooi op zijn vork, moderniseerde zijn uitrusting en introduceerde zijn schrob- en zuig reinigungsapparaat beter bekend als de GIL-mobil. Dit voor die tijd ultramodern, zeer gesofistikeerd, door batterijen aangedreven toestel werd het paradepaardje uit zijn immens schoonmaakarsenaal. Niemand anders mocht er mee werken, hij onderhield het perfect en bewaarde zorgvuldig de operatorgeheimen. Pas vorige week wist Francis Goeman, zijn enthousiaste opvolger, via een speciaal daarvoor

opgerichte duobaan, de geheimen te ontfutselen.

Sinds 1989 is er weinig veranderd aan Gilberts opdracht.

De oprichting van een videolokaal zorgde voor een uitschieter! Gilbert was nu ook op **zolder** actief. De top was dus bereikt!

Gilbert voerde zijn opdracht steeds met grote toewijding uit en dit tot de allerlaatste dag. Steeds voelde hij zich bij het gebeuren betrokken, met veel verantwoordelijkheidsgevoel en met dagelijkse aandacht voor netheid en veiligheid. Ieder probleempje werd ook onmiddellijk signaleerd.

Het is niet altijd evident en er is veel moed en geduld nodig om steeds maar opnieuw schoon te maken en op orde te zetten wat de leerlingen enige ogenblikken later andermaal overhoop halen. Maar Gilbert stond paraat, wees onze leerlingen af en toe ook op hun verantwoordelijkheid en bleef met een groot plichtsbef zijn opdracht uitvoeren.

Gilbert werkte GRAAG op St-Jan en was een gelukkig man. 43 jaar zonder noemenswaardige afwezigheid bewijzen dit. Bedankt Gilbert! Of beter 2244 maal bedankt! Het ga je goed!

Raf Becqué

Comenius-projectdag

Verslag van de eerste projectdag op Sint-Jan op 6 november 2003

Je hebt het al wel gemerkt: sinds 1 september is het Comenius-project "Learning from the past, living today, creating our future!" in het tweede jaar echt van start gegaan. We zijn in het totaal met z'n achten: onze school werkt samen met scholen uit Sofia (Bulgarije), Aichach (Duitsland), Turku (Finland), Maniitsoq (Groenland, een deel van Denemarken), Haywards Heath (Groot-Brittannië), Rome (Italië), Kramfors (Zweden).

In de maand september moesten alle deelnemende scholen zichzelf op een video voorstellen. Omdat we op onze school met zoveel leerlingen aan het project deelnemen (met ongeveer 140 tweedejaars!), hebben we de opdracht in stukjes opgedeeld: elke klas moest voor één bepaald aspect van onze school en ons schoolleven een filmscript uitwerken. Vervolgens gingen leerlingen van het 5de en 6de jaar met die scripten in de hand aan het filmen in Brussel en op onze school. Je hebt onze cameramannen vast en zeker opgemerkt, sommigen van jullie zijn op donderdag zelfs tijdens hun wekelijkse 'rush (or struggle?) for chips' gefilmd. Deze verschillende opnames zijn daarna dankzij onze oud-leerling Hans De Bauw in een professionele studio gemonteerd. Het resultaat was prachtig en alle reacties van de leraars uit de andere scholen waren buitengewoon positief. Aan allen die hieraan meegewerkt hebben: van harte bedankt en proficiat!

In oktober begonnen we met het eigenlijke thema van dit jaar: leven in Europa in het verleden. Elke klas moest een TOP-5 samen-

stellen van historische gebeurtenissen (zowel internationale als regionale) die hun grootouders zich nog levendig kunnen herinneren. Tot slot moesten we allemaal nog een reeks vragen bedenken om in het tweede trimester aan onze grootouders te stellen: wat willen we graag weten over hun schooltijd, hun jeugd, hun uitgaansleven, hun vrije tijd, ... ? Vlak na de herfstvakantie kregen we van de directeur een hele dag om in kleine groepjes, met alle klassen door elkaar, de resultaten

van ons werk van de voorbije maanden te bundelen en te verwerken en Europa wat beter te leren kennen.

In de voormiddag volgde iedereen één of twee quizateliërs over Europa. We zochten er antwoorden op o.a. de volgende vragen: hoe zit Europa geografisch in

elkaar, welke talen worden er gesproken, hoe zit de Europese Unie in elkaar, ...? In een derde sessie kregen we allemaal onze eigen schoolvideo te zien en de video's van Zweden en Finland; de groepjes die nog wat tijd over hadden, zagen ook een filmpje van Groenland. In een ander atelier kregen we de video's te zien waarin alle klassen hun historische feiten voor de camera voorstelden. Het laatste atelier tikte de enquêtevragen in op de computer en sorteerde ze per thema: familielevens, schoollevens, transport, communicatie, vrijetijdsbesteding en jeugdcultuur.

In de namiddag namen we allemaal deel aan een praktische workshop, die we zelf hadden mogen kiezen. De muzikanten oefenden bij meneer Agreda de Europese hymne in. De vraagstaarten verwerkten de honderden enquêtevragen tot één heuse enquête. De kunstenaars moesten de historische feiten cryptisch verpakken: ze maakten collages, rebussen en voorwerpen die de gebeurtenissen uitbeeldden. De historici knutselden samen met mevrouw Decoussemaeker een gigantische tijdlijn in elkaar waarop ze alle historische gebeurtenissen aanbrachten. De koks maakten op de 3de verdieping allerlei

berichten dadelijk in hun programma in te lassen.

En om 14u30 was het dan zover: met meer dan 140 verzamelden we in de Verschuierenzaal, waar ondertussen de collages van de historische feiten, de tijdlijn en de enquête aan de muren waren opgehangen. Meneer Peeters bracht een blitzbezoek en o.l.v. meneer Agreda begonnen we uitbundig (of net iets té uitbundig?) de Europese hymne te zingen. Jammer dat ons elektrisch orgeltje enkele minuten daarvoor een brandluchtje begon te verspreiden... Het Comenius-project heeft dus toch z'n eerste slachtoffer geëist. Het ruste nu in vrede...

Voor de rest werden de verslagen van de reporters gepresenteerd met bijhorend fotomateriaal. Ook de commentaren over de video's werden kort toegelicht, met een wel heel opmerkelijk resultaat, aldus de presentator: "Ons eigen Brussel wordt door de meerderheid van de leerlingen verkozen. Maar klopt dat wel? Vaak wordt er verteld dat onze school op een gevangenis lijkt en dat de hoge gebouwen al het groen verstoppert. Hebben we ons misschien bij onze keuze eerder laten leiden door de kwaliteit van onze eigen video en wat (school)patriottisme?"

De presentatoren hebben prachtig werk geleverd, wat jammer genoeg lang niet altijd van het publiek kan gezegd worden! Heel de projectdag is prachtig verlopen, maar tijdens de show waren we veel te luidruchtig. Als we in de toekomst nog zulke projectdagen willen organiseren, moeten we hieruit ons lesje leren: een afsluitend moment met alle groepjes samen is pas zinvol als we allemaal zorgen voor een goede sfeer en respect hebben voor wie vooraan staat. Onthouden dus voor volgende keer!

De show werd afgerond met heerlijke Europese hapjes van onze kookploeg: Zweedse toastjes, Italiaanse pastasalade, Fins appeltaartgebak en Engelse scones.

Tot slot zouden de leerkrachten van het Comenius-team nog graag iedereen willen bedanken die ons geholpen heeft en meegewerkt heeft: de directie, de vele leerkrachten en bovenal jullie, alle tweedejaars, en de cameramannen uit de hogere cyclus. Van harte bedankt, en tot volgend trimester!

Kris Delcroix, s.t.

Nog enkele losse flodders uit wat we hoorden over de andere schoolvideo's:

- over Zweden: "Ze zijn qua sport goed uitgerust, wat wij op SJ ook zeker zouden willen. Het zou leuk zijn als we tijdens de middagpauze konden duiken!"
- over Finland: "Finland is een prachtig land. Bovendien vind je er ook knappe meiden!"
- over Groenland: "In Groenland heerst een koel klimaat. Misschien komen ze wel op een slee naar school."

De Comeniusfilm

Als jullie ooit jullie studentenkaart laten zien om binnen te mogen in een cinema in Duitsland, Finland, Groenland of Italië, zullen jullie niet meer met rust gelaten worden door de fans. Dit jaar werd immers een film gemaakt over jullie en over de school in verband met het Comeniusproject.

Het basisidee

Midden september, kwamen op een dag Mijnheer Tops en Mevrouw Schacht op ons toegelopen om ons te vragen of we een film wilden maken voor het Comenius-project. Ze vertelden ons dat alles wel vrij snel moest gebeuren daar de film voor eind oktober klaar moest zijn. Na een week waren alle teksten van het tweede jaar ingeleverd en werden ze in het Engels vertaald door Mevrouw Schacht en de leerlingen van het vijfde jaar.

Het filmen

Nadat we alle teksten hadden gekregen, zijn we beginnen te filmen: geen detail van het leven van de Sint-Janners lieten we achterwege: transport, eten (refter), schoolgebouw, (saaie en nog saaie) lessen, leerkrachten, enz. We zijn ook in Brussel gaan filmen: van Centraal Station tot het Poelaertplein en van de Grote Markt tot het Atomium staat Brussel in al haar pracht en praal op de video.

Het monteren

Nadat we intensief hadden gefilmd, kwam het moeilijkste werk: monteren... Van de drie uur film die we hadden opgenomen, mochten er maar 20 minuutjes overblijven. Na enkele slapeloze nachten en nog meer thermossen koffie, was de premontage afgevoerd: muziek, titels, geluiden, alles stond erop, behalve de stemmen.

De studio

Om onze film tot in detail te kunnen afwerken, gingen we op een zaterdag naar de studio van een oud-leerling van het college. Daar werden ook de stemmen opgenomen met uitleg over onze school. Er werd nog veel gesnoeid in onze film en hij werd uiteindelijk herleid tot 10 minuten. Om 22.30u was de film eindelijk volledig klaar om verspreid te worden over heel Europa.

We zouden graag Katrien Schacht, Michel Tops, Stefan Vos en Kris Delcroix willen bedanken voor hun inzet voor het Comeniusproject; zonder hen had deze film nooit bestaan. We danken ook Amory en Ailyn omdat ze hun stemmen hebben geleend aan onze film.

Thierry, Frederik en Vianney

Nieuwe leerKRACHTEN in het lerarenkorps

Sam De Gieter

Een oud-leerling van Sint-Jan. Je moet al veel moed hebben om les te geven in je oude school. En ik die dacht dat 6 jaar lang was!

P.: Zijn er nu leerkrachten waar u enorm naar opkijkt omdat u hier vroeger op school zat? Hebben zij uw studiekeuze voor wetenschappen beïnvloed?

DG: Ja, absoluut. Mevr Cappaert bijvoorbeeld. Wat zij doet, ook de dingen die soms niet door de leerlingen gezien worden. Wat ze ervoor over heeft ook buiten de uren en wat ze voor de leerlingen over heeft. Dat wordt meestal onderschat. Ook als collega is zij een enorme steun voor mij. Ze helpt me vaak bij het voorbereiden van mijn lessen. Niet enkel in de richting wetenschappen heb ik bewondering voor leerkrachten. Ik denk dat iedere leerling ook bewondering heeft voor Mr Hertogs, als je les krijgt van hem.

P.: Vergelijk Sint-Jan eens met hoe het vroeger was. Is er veel veranderd?

DG: Ja, er zijn wel wat verschillen. Toen ik hier was, zaten er nog geen meisjes op deze school. Dat is zeker een grote verandering. Je merkt nu dat de leerkracht in de klas meer moet opletten voor wat hij zegt want het kan wel eens in het verkeerde keelgat schieten bij sommige meisjes. Ook andere kleine zaken zoals veel meer leerlingen en natuurlijk ook het aantal leerlingen die als moedertaal Frans hebben. Wat mij het eerste opviel - het is maar een klein detail - is dat veel leerlingen sportschoenen dragen op school. Het zijn niet echt sportschoenen maar een soort van baskets. Dat

mocht niet in mijn tijd. Er zijn geen paters meer. Ik heb toch 1 pater meegemaakt en daar ben ik wel trots op. (lacht)

P.: Hoe ziet de perfecte leerkracht er voor u uit?

DG: De perfecte leerkracht is iemand die op het einde van het schooljaar overtuigd is dat elke leerling effectief ook iets meegekregen heeft en van zijn lessen iets begrepen heeft. Een leerkracht die ook een goed contact heeft met zijn leerlingen. Niet een leerkracht die overkomt als een dictator. Maar *da's* niet altijd even evident hoor.

P.: Zijn er nog leuke dingen gebeurd toen u hier op school zat?

DG: Ja natuurlijk, als leerling herinner je je wel de streken die je zelf hebt uitgehaald met de leerkrachten maar ik vind het niet verstandig om die allemaal uit de doeken te doen. Er zou wel eens misbruik van kunnen gemaakt worden en ik denk niet dat ik graag in de schoenen zou willen staan van die leerkracht.

P.: Nu u zelf leerkracht bent, denkt u nu dat u die fratsen toen beter niet had uitgehaald?

DG: Ik vind wel dat er grappen bij zaten waarmee ik zelf ook nog zou kunnen lachen. Als de grap echt inventief is dan zou ik daar mee kunnen lachen. Je moet een beetje kunnen relativeren.

P.: Is het niet raar dat u tegen sommige leerkrachten die u vroeger hebt gehad nu collega mag zeggen?

DG: Ik heb nog altijd de neiging om meneer of mevrouw te zeggen. Ik denk dat dit nooit zal verdwijnen. Het respect dat je die zes jaar hebt opgebouwd verdwijnt niet zomaar. Ze zeggen me wel altijd dat ik ze gewoon met de voornaam mag aanspreken maar het blijft wennen.

"Een perfecte leerkracht bestaat niet want iedereen maakt wel eens fouten."

Stéphanie De Prez

Deze leerkracht geeft WW, Fysica en Biologie in 2, 3 en 4. Dat is een hele boterham en het zijn niet de allertofste vakken om te ler..euh..geven. Heeft mevrouw De Prez nog tijd voor andere dingen?

P.: Hoe ziet de perfecte leerkracht er voor u uit?

DP: Een perfecte leerkracht bestaat niet want iedereen maakt wel eens fouten. Uit die fouten kunnen we dan leren om te proberen een zo goed mogelijke leerkracht te worden. Je moet alvast een persoon zijn die sterk gemotiveerd, enthousiast, hulpvaardig en leergierig is. Je moet klaar staan voor je leerlingen.

Hoe bent u hier in godsnaam terecht gekomen?

Via een telefoontje. Dhr Van de Velde heeft mij deze zomer gecontacteerd voor een gesprek.

U geeft ook les in het ziekenhuis. Hoe gaat dat in zijn werk?

Er zijn kinderen die langdurig (enkele weken tot maanden) verblijven in het ziekenhuis of zeer kortstondig (1 of 2 weken). Voor de langdurige leerlingen wordt er een vast rooster opgesteld zodat ze elk 1 uur les per dag krijgen. Ze krijgen les van hun hoofdvakken. Degene die maar kort blijven, krijgen ook 1 uur per dag les maar we bepalen zelf wanneer we die les geven. Dit gebeurt meestal wanneer we een uurtje vrij hebben in ons vast rooster.

Bij de kinderen die ernstig ziek zijn gaan we zelf naar de kamer. Ze hebben daar al hun leerboe-

ken liggen en kunnen indien het nodig is de verpleging bij zich roepen. Wanneer een leerling te veel pijn heeft of zich niet kan concentreren wordt de les gestopt voor die dag. De leerling is hier koning en bepaalt of hij les kan krijgen.

Andere kinderen zijn aan het revalideren en komen dagelijks naar het ziekenhuis voor therapie. Zij krijgen les in een klein lokaaltje in ons klein schooltje. Het schooltje bestaat uit een gang met een leraarskamer, directie, secretariaat en vier kleine leslokalen.

Zijn er leerkrachten waar u naar opkijkt?

Voor mijn vroegere leerkrachten heb ik nog steeds bewondering. Iedereen heeft zijn eigen manier van lesgeven en er was er één die daarbij uitsprong. Mijn leerkracht geschiedenis - een vak waar ik totaal niet in uitblink - kon zo goed vertellen dat iedereen stil en aandachtig aan het luisteren was. Het verhaal werd dan telkens met een grappige anekdote aangevuld.

Met welke dingen houdt u zich het liefste bezig?

In de week hou ik het wat rustig en kan ik enorm genieten van een gezellige avond voor de tv. Meestal lukt dat niet en ben ik bezig met sporten of ga ik vrienden bezoeken. Tijdens het weekend is er meer tijd voor andere dingen zoals uit eten, cinema en daarna een fuifje meepikken, een namiddag shoppen in de stad, enz...

Miet Vanhassel

Straight from university is deze juffrouw een opvallende verschijning op ons college. Maar hoe zien haar toekomstplannen eruit?

P.: Mevr. U heeft ook iets met toneel. Bent u van plan om daar nog iets mee te doen op St-Jan?

VH: Tijdens mijn sollicitatie vroeg de directie mij inderdaad of ik interesse had voor toneel.

Maar er zijn een aantal criteria waaraan eerst moet voldaan worden. Ten eerste: je moet hier kunnen blijven. Ten tweede: je moet hier willen blijven. Ten derde: ik moet er ook de tijd voor vinden. Ik hoop dus echt wel dat ik Jo Hertogs binnen afzienbare tijd een handje kan toesteken. Een soort van 'assistent' dus. Vroeger heb ik nog getwijfeld om toneelschool te gaan volgen.

P.: U hebt dus de plaats van Dhr. Van de Velde ingenomen. Bent u daar nu trots op? Kan u hiermee uitpakken?

VH: Ik denk het wel. In zekere zin is het sowieso heel mooi om als beginnende leerkracht fulltime te kunnen beginnen. Ik kom recht van de universiteit en dus de kans krijgen om te beginnen in een goeie school met een goed uurrooster is echt wel mooi.

P.: Ziet u het nog zitten om hier de rest van uw leven te zitten?

VH: Dat kan ik helemaal niet zeggen. Ik wil hier zeker nog even blijven, dat wel. Ik heb een goede job, een goed uurrooster, leuke collega's. Ik ben echt met mijn gat in de boter gevallen. Ik woon ook dichtbij. Ik kan met de fiets naar school komen. Het eerste jaar is natuurlijk altijd heel zwaar maar dat zal alleen maar verbeteren. Ik heb eigenlijk wel echt weinig om te klagen. Dus graag!

P.: Voor de klas staan is niet altijd even gemakkelijk. Heeft u dat al op de één of andere manier ondervonden?

VH: Dat gebeurde zeker wel, je wil hen iets bijbrengen en als er dus echt niet gereageerd wordt op wat je vooraan staat te vertellen, ja, dat is echt wel frustrerend. Ik probeer er elke keer voor te gaan maar het is toch wel zeer moeilijk. Het is normaal voor een beginnende leerkracht. De leerling weet niet wie hij voor zich zal krijgen, dus probeert hij grenzen te verleggen.

P.: Hoe ziet uw perfecte leerkracht eruit?

VH: Ik heb de leerkrachten hier nog niet aan het werk gezien maar de perfecte leerkracht heeft de klas mee en dat lukt niet altijd. Ook op het niveau van de leerstof. Ik ben op dit moment geen perfecte leerkracht (lacht). Dat moet de leerling ook begrijpen: wij moeten nog worstelen met een aantal dingen. Je komt in een nieuwe omgeving, in een heel systeem waar je niets vanaf weet. Je weet bijv. niet dat toetsen drie dagen op voorhand moeten ingeleverd worden om te laten fotokopiëren in plaats van 1 (lacht). Het zijn al die dingen. Het is ongelofelijk veel om te organiseren en daardoor komt het dat je niet de dingen kan doen die je eigenlijk zou willen doen. Natuurlijk wil je een perfecte leerkracht zijn. Je wil aan de ene kant heel sympathiek zijn en aan de andere kant ook streng. Ik heb het gevoel dat ik dat in 1 van mijn klassen kan omdat het daar een kleine groep is maar ik heb dat zeker nog niet in al mijn klassen bereikt.

Anne-Sophie De Decker

Deze lieflijke dame geeft Latijn en Nederlands in 1, 2, 3 en 5. Wie is ze? Wat houdt haar allemaal bezig? Wat vindt ze van onze school?

P.: Mevrouw, hoe ziet de perfecte leerkracht eruit?

DD: Die begrijpt de leerlingen en die kent ook zijn leerstof en die kan die twee in verband brengen met elkaar. Zijn leerstof overbrengen aan zijn leerlingen, de leerlingen enthousiast maken voor dat vak en met hetzelfde enthousiasme omgaan met je leerlingen.

P.: Heeft u vroeger nog leuke dingen beleefd op uw middelbare school?

DD: O ja, ik had een hele leuke

klas, zeker op het einde van mijn middelbaar. Je hebt wel de verveling van de school maar anderszijds werd je wel de oudste van de school. Het was een leuke sfeer in de klas.

P.: Mocht nu de kleine Mevr De Decker hier zitten welke levenswijsheid zou u haar meegeven?

DD: Geniet van het moment dat je hier zit. Het is snel voorbij en je bent het snel vergeten.

P.: Wat was uw eerste indruk toen u hier voor het eerst binnenkwam?

DD: Het leek mij een zeer gedisciplineerde school, met veel leerlingen hoewel dit maar relatief is want 700 leerlingen is eigenlijk niet veel. Dat komt alleen maar omdat we met zoveel in een klein gebouw zitten. Het lijken er meer. Verder kwam ik in een heel tof lerarenkorps terecht. Ik voelde mij hier wel op mijn gemak.

P.: Bent u voor of tegen huiswerk?

DD: Ik ben voor omdat de leerlingen dan zelf leren nadenken over hoe ze het moeten doen maar ik weet ook dat de huistaken door sommigen toch overgeschreven worden. Dan hebben de leerlingen er helemaal niets aan en ik ook niet. Ik moet dan 24 keer dezelfde kopie verbeteren. Daarom ben ik tegen.

Kim De Smedt

Yep, opnieuw. In Pandora werd hij een paar jaar geleden al een eerste keer voorgesteld. Nu dus opnieuw. Waarom? Wel, Mr De Smedt geeft sinds dit jaar ook L.O. Wij hebben hem dus opnieuw aan de tand gevoeld en hopelijk zijn de antwoorden wat sappiger dan twee jaar geleden.

P.: Hoe komt het dat u opeens gepromoveerd werd?

DS: Dat is geen promotie, he. Er zijn gewoon uren vrij gekomen. Omdat er een part-time studiemeester wegviel, heb ik LO-uren overgenomen.

P.: Wat doet u nu het liefst?

DS: Bwoa, Ik geef nog maar drie maanden LO. Eigenlijk geef ik het liefst LO want daarvoor heb ik gestudeerd maar hier op 'den bureau' is de sfeer zo goed dat ik nu moeilijk kan kiezen. Mocht ik op een andere school lesgeven dan denk ik dat ik liever LO zou geven. Voor LO kan ik weinig doen, er is geen ruimte voor.

"Ik zat vroeger veel in de strafstudie. (...)

Misschien had ik toch maar beter mijn best gedaan"

P.: Ziet u het dan nog zitten om hier de rest van uw professioneel leven te slijten?

DS: Dat weet ik niet. Dat kan ik niet zeggen. Ik ben hier wel graag maar ambitie om de rest van mijn leven te blijven lesgeven, dat weet ik nog niet.

P.: Als de kleine Mr De Smedt hier nu zou zitten wat zou u hem dan nog willen meegeven?

DS: De kleine meneer De Smedt zat vroeger veel in de strafstudie. (nvdr Dit wordt dus het verhaal van de stroper die boswachter werd!). Ik behaalde altijd op alles 50%. Ik rekende mijn punten uit. A ja ik moest niet meer hebben dan dat maar zo wist ik natuurlijk ook niet goed wat mijn mogelijkheden waren. Misschien had ik toch maar beter mijn best gedaan.

P.: Zijn hier al toffe dingen gebeurd die u zijn bijgebleven?

DS: Hier op school? (lacht) Toffe dingen. Nu moet ik zien wat ik zeg. (lacht) Dus eigenlijk niet, ik kan mij niet direct dingen voor de geest halen.

Pandora
Goedele Verheyen, 5C

Parijsreis 2003

Om 7u15 stond iedereen klaar om te vertrekken naar het 'Paris Romantique', terwijl we in feite nog een beetje hadden kunnen slapen wegens een vertraging. De reis was zeer plezant; er was veel ambiance waardoor we niet doorhadden dat er file was. Uiteindelijk waren we in het Quartier Latin rond 13u00 en aten we in le Jardin du Luxembourg. Sommige klassen hadden al in de bus gegeten omdat de leraars absoluut geen tijd wouden verliezen. Na de lunch bezocht heel het 4de jaar klassikaal het Quartier Latin : St-Germain des Prés, La Sorbonne, St-Séverin...

Tenslotte kwamen we allemaal samen aan het 'Centre Pompidou' om er een vragenlijst in te vullen i.v.m. de tentoonstelling. Na een mislukte poging om onze kennis over belangrijke schilderijen wat bij te schaven, zijn we ons buikje gaan vullen in een voor leerlingen-van-de-voorbijjaren-afgrijselijk restaurant: 'de Flunch'.

Na de Flunch was het tijd om naar het topje van Parijs te gaan: het bovenste gedeelte van de Eiffeltoren. Vrijwel iedereen was gefascineerd door het mooie uitzicht dat de toren ons aanbood. Na zo'n vermoeiende dag keerden we allemaal terug naar het hotel Etappe. Daar aangekomen waren we plots klaarwakker en gespannen om onze 'suite' te ontdekken.

Rond 7u00 's morgens werd iedereen 'aangenaam' gewekt (= Luid gebonk op de deur !) Vlug ontbijten, nog even terug naar de kamer en dan samen per klas weer een deeltje van Parijs bezocht. Sommigen bezochten het Rodin-museum, anderen gingen naar de Champs-Élysées, en met alle klassen gingen we een kijkje nemen in het Louvre. La Joconde was voor vele leerlingen het spectaculairste.

Na het Louvre aten we weer in de Flunch en met de bus gingen we richting Montmartre. We kregen er een rondleiding van Mevr. Newman met alle nodige informatie over Place du Tertre en de Sacré Cœur. Terug in de bus kleefde iedereen aan het raam om één der meest 'erotische' straten van heel de wereld te kunnen zien: Place Pigalle.

De laatste dag werd opnieuw ingezet met 'luid gebonk op onze deur' dat als 'wakker maken' moest worden beschouwd. Alle klassen vertrokken met de bus naar de tuinen van Versailles, waar de reis werd afgesloten met een mooie klasfoto.

LB

voor altijd verliefd... J' AI DEUX AMOURS, MON (!!) ET PARIS

te laat gekomen voor PARIS S'EVEILLE

luisterend naar DE KLOKKENLUIDER VAN DE NOTRE-DAME

gecharmeerd door LES AMANTS DU PONT NEUF

rondgeleid door AMELIE POULAIN

miste ik LE DERNIER METRO

en geraakte ik niet aan de MOULIN ROUGE

PARIS, C'EST FINI???

In

Dekens voor het Huizeke

We deden een oproep bij de ouders voor de inzameling van dekens voor het Huizeke, het project in de Marollen dat de vierdejaars in de veertigdagentijd steunen. We kregen het volgende briefje terug:

Aan de titularissen van het vierde jaar Sint-Jan Berchmanscollege Brussel

Beste,

Wij waren aangenaam verrast toen bleek dat jullie gevolg gaven aan onze vraag in ons tijdschriftje en een oproep deden bij de ouders voor de inzameling van dekens.

De dekens zijn ons intussen bezorgd. Ze zullen eerst en vooral doorgegeven worden aan de thuislozen die we onderdak geven in onze eigen onthaalhuizen. In principe worden deze dekens op de kamers gelegd en moeten ze daar ook blijven liggen. In de praktijk mogen ze meegenomen worden wanneer deze mensen verhuizen, omdat we weten dat een deken kopen veel geld kost, en deze mensen verhuizen vaak naar flats en kamers waar geen centrale verwarming is en het behoorlijk koud kan zijn in de winter. Een aantal dekens zal ook verspreid worden via de vestiaire, waar mensen die in de wijk wonen of dolen terecht kunnen voor kleren en nu dus ook voor dekens. De slaapzakken zullen we in elk geval verdelen onder diegenen die op straat slapen, en dit zal gebeuren via het straathoekwerk of het nachtasiel. Wil namens ons alle leerlingen en hun ouders hartelijk danken voor deze blijk van solidariteit!

Vriendelijke groeten,

de sociaal assistenten

Dekens kunnen nog steeds bezorgd worden , in het Huizeke, Vossenplein 23, elke namiddag tussen 14 en 18u.

Why

"Onthoud dat goed! Siërra Leone is het armste land ter wereld!", herhaalt de leerkracht aardrijkskunde met nadruk. De klas reageert lauw. "Een voorbeeldvraag", vervolgt de leerkracht, "is: Situeer Siërra Leone op een kaart en ...". De rest van de vraag gaat verloren bij het belsignaal. Iedereen stapt op en gaat druk pratend naar de volgende les. Eén enkeling noteert en staat vervolgens op. "Het armste land! Tegen volgende week tien armste landen kennen!" Er is altijd iemand de laatste, grijnst iemand. Ik loop diep in gedachten verzonken door, maar de opmerking botst in mijn hoofd bij elke stap die ik zet. Martelende stappen. Ik sluit mijn ogen en zie de aangestampte rode aarde, een rij hutten die vredig naast elkaar staan. Alhoewel, vredig! Een bende gewapende jongeren stormt op de hutjes af. De kinderen worden afgevoerd, de ouders in elkaar geslagen. Ik knik, kindsoldaten, dat is het. Ineens ben ik boos op mijn klasgenoten. Snappen zij de ernst van de zaak dan niet?

Dagelijks worden kinderen van onze leeftijd ontvoerd en ingelijfd in een rebellenleger. In Oeganda helpt Els De Temmerman de kindsoldaten door hen een tehuis, voedsel, psychologische hulp en vooral ...onderwijs te geven. De kinderen herstellen het best van hun fysische en psychische letsels als ze weer een normaal leven kunnen opstarten. Om dit project te steunen heeft het multicultureel kinder-en jeugdkoor een CD opgenomen met als titel "Why". De opbrengst van de verkoop van deze CD wordt gestort op het rekeningnummer van de vzw "Kindsoldaten in Oeganda".

Voor meer informatie kun je altijd terecht bij Coraline (2A) en Floriane Verbraeck (3E).

Kalender 2004

Januari

- Di 6 januari** Informatieronde 'Kiezen' + nieuwe structuur hoger onderwijs (BaMa) 6e jaar
- Do 15 januari** Eerste bezinningsdag / sociaal project 4e jaar
Instrumentenmuseum 2e jaar
- Vr 16 januari** Jeugd en Muziek Triangeltrio (1e, 2e, 3e en 4e jaar)
- Do 22 januari** Filmforum 4e jaar
Museum Moderne Kunst (2C / 2A)
- Vr 23 januari** Tentoonstelling 'Da Pompei à Roma' (4E, 4B2)
Honderddagenfuif retorica
- Di 27 januari** Cultuuravond *De Monkey Trial*
Museum Moderne Kunst (2E / 2D)
- Wo 28 januari** Museum Moderne Kunst (2B / 2F)
- Do 29 januari** Museum Moderne Kunst (2G)
- Vr 30 januari** Pedagogische studiedag

Februari

- Di 3 februari** Tweede bezinningsdag / sociaal project 4e jaar
- Wo 4 februari** Museum Moderne Kunst 20e eeuw (3A / 3C)
- Do 5 februari** Filmforum 6e jaar
- Za 7 februari** Kaas -en wijnavond (org. oudercomité)
Cultuuravond 313
- Ma 9 februari** Vastenproject Chicago 5e jaar
- Di 10 februari** Vastenproject 't Huizeken 4e jaar
- Wo 11 februari** Vastenproject Atelier Groot Eiland (6A)
Museum Moderne Kunst 20e eeuw (3E / 3F)
- Do 12 februari** Filmforum 5e jaar
- Ma 16 februari** Vastenproject Chicago 5e jaar
- Di 17 februari** Vastenproject 't Huizeken 4e jaar
- Wo 18 februari** Vastenproject Atelier Groot Eiland (6B)
- Do 19 februari** Filmforum 3e jaar
- Vr 20 februari** Cultuuravond *Bram Vermeulen en Wigbert*
- Za 21 februari** Begin krokusvakantie
- Di 24 februari** Cultuuravond *Gembloux*

Maart

- Wo 3 maart** Vastenproject Atelier Groot Eiland (6C)
Cultuuravond *Värtinnä*
- Do 4 maart** Vastenproject Cuichi 1e jaar
Excursie biologie AZ Jette 2e jaar
- Vr 5 maart** Serenata con vino (koor, 20u00)
- Za 6 maart** Cultuuravond *La Paloma Negra*
- Di 9 maart** Scholierenparlement (zitting in St-Jan)
- Wo 10 maart** Vastenproject Atelier Groot Eiland (6D)
- Vr 12 maart** Retoricatoneel De Naam van het Verdriet (20u00)
- Za 13 maart** Retoricatoneel De Naam van het Verdriet (20u00)
Cultuuravond *Creatie*
- Ma 15 maart** GVO (6B)
- Di 16 maart** GVO (6A / 6C / 6D)
- Vr 19 maart** Retoricatoneel De Naam van het Verdriet (20u00)
- Za 20 maart** Retoricatoneel De Naam van het Verdriet (20u00)

- Vr 26 maart** Cultuuravond *Mijn Michael*
- Za 27 maart** Cultuuravond *Beckett*
- Wo 31 maart** Quo Vadis (6e jaar)

April

- Do 1 april** Vertrek retoricareis Griekenland en Italië
- Vr 2 april** Oudercontact (13u00 - 18u00)
- Za 3 april** Begin paasvakantie
- Vr 9 april** Thuiskomst Italiëreis
- Za 10 april** Thuiskomst Griekenlandreis
- Wo 21 april** Derde inenting hepatitis
- Do 22 april** Cultuuravond *Lysistrata*
- Ma 26 april** Aidspreventie 4e jaar
Seksuele voorlichting 2e jaar
- Di 27 april** Excursie Aardrijkskunde (1A / 1C / 1E / 1G)
Drugs / drankverslaving Dr Beaucourt 5e jaar
- Do 29 april** Excursie Aardrijkskunde (1B / 1D / 1F)

Mei

- Ma 3 mei** Seksuele voorlichting 2e jaar
- Di 4 mei** Museum Jubelpark (2A / 2D)
- Do 6 mei** Museum Jubelpark (2E / 2F)
- Za 8 mei** Jubileumviering 400 jaar jezuïetenonderwijs in Brussel (leerlingen en ouders)
- Zo 9 mei** Jubileumviering 400 jaar jezuïetenonderwijs in Brussel (alumni)
- Ma 10 mei** sportdag
- Di 11 mei** Museum Jubelpark (2B / 2C)
- Do 13 mei** Museum Jubelpark (2G)
- Ma 17 mei** Ecoman (6C)
- Do 20 mei** O.H. Hemelvaart
- Vr 21 mei** Vrijaf
- Di 25 mei** Excursie geologie 6e jaar
- Vr 28 mei** Cultuuravond *Il Canzoniere*
- Zo 30 mei** Pinksteren
- Ma 31 mei** Pinkstermaandag

Juni

- Vr 25 juni** Afscheid retorica
Schoolbal
- Wo 30 juni** Rapport en oudercontact

Popstars!

Dit jaar worden er weer een heleboel activiteiten georganiseerd. Zo ook Popstars, het vervolg van Popidool 2003.

De organisatoren beweren dat ze alles zo serieus en professioneel mogelijk willen houden. Ze doen alvast heel geheimzinnig over wie wat waar hoe en wanneer zingt, iets wat mij als nieuwsgierige persmuskiet natuurlijk ontzettend frustrereert!

Ze zullen het beste voor het laatste willen bewaren, iets waar ik ze geen ongelijk kan in geven. In de jury zitten Buket, Camille, Jonas, Thomas, Maria en Tina. Zij hebben het genoeg over het lot van de opkomende talenten te mogen beslissen. Na de preselekties zullen nog een paar extra stemtesten gehouden worden zodat de mogelijkheid dat de deelnemers een wonderpil hebben genomen voor een zangtalent van één dag kan uitgeschakeld worden.

Voor de mensen die vooruit willen lopen en nu al willen weten wie de instrumentale begeleiding verzorgt, ziehier de namen: Aden, Jonas, Philippe, Thomas en Aurelia.

Het enige wat dan nog ontbreekt is de STEM, misschien wel de jouwe! Wij weten nog van niks behalve dat het optreden vast en zeker spetterend wordt! Komen kijken is dus de boodschap!

Irene (5B)

De kandidaten moeten eerst door een preselektie komen

TONEEL

Retorica presenteert

'De naam van het verdriet'

Het retoricatoneel, sinds jaar en dag uw garantie voor een schitterende avond, laat u ditmaal genieten van het stuk "De Naam van het Verdriet". Nu vraagt u zich ongetwijfeld af: "Van waar die toch wel intrigerende titel?" Helaas, ik moet u teleurstellen: het antwoord zult u hier niet te lezen krijgen. De regisseur waakt er immers als een echte dictator over dat de zwijgplicht door alle acteurs wordt opgevolgd. Wanneer u een thriller leest, kent u de afloop toch ook liever niet al van tevoren! Per hoge uitzondering mag ik voor u gelukkig wel een tipje van de sluier oplichten. Het wordt een whodunit zoals u er nog nooit één gezien hebt. Ed Vanderweyden schreef dit stuk acht jaar geleden speciaal op maat van Sint-Jan – u kent Ed wellicht beter als script-editor van de TV1-succesreeks Flikken. Het stuk speelt zich af op verschillende locaties; één van de scènes wordt zelfs opgevoerd in het kantoor van de directeur. Het college, dat er overdag al behoorlijk angstaanjagend kan uitzien, zal voor de gelegenheid extra mysterieus aangekleed worden. Een decor waar zelfs Harry Potter jaloers op zou zijn...

Voorstellingen :

vrijdag 12 maart
zaterdag 13 maart
vrijdag 19 maart
zaterdag 20 maart 2004
telkens om 20.00u

CULTUUR

Met Tom Lanoye in de kijker ...

Het eerste trimester is voorbij en met tevredenheid blikken we reeds op vier cultuuravonden terug.

Dit schooljaar boden we aan de vijfde- en zesdejaars opnieuw de mogelijkheid om vrijwillig 's avonds culturele voorstellingen allerhande in Brussel bij te wonen. Goed 55 leerlingen en leerkrachten schreven zich in, wat neerkomt op ongeveer 200 afgeleverde tickets. Organisatorisch was het weer een hele klus om alles in goede banen geleid te krijgen: de aanvraag en verwerking van de cultuurwaardebons, het heen-en-weer-geloopt naar vier cultuurtempels, de altijd weer optredende wijzigingen, de verdeling van infobrochures ... Je staat er niet bij stil, maar in totaal kruipen in de organisatie reeds enkele fulltime werkdagen ...

Ook dit jaar hebben we met toneel, cabaret, muziek en dans opnieuw voor een ruim aanbod gezorgd. In de Bottelarij/KVS, Westrand Dilbeek en het Kaaitheater woonden we dit trimester reeds vier voorstellingen bij: *De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat* van Louis-Paul Boon was een pakkende satire en parodie met een suggestief decor en puike prestaties van o.a. Sien Eggers. Dirk Denoyelle amuseerde ons in *De kleine kant* – zijn nieuwste show – met politieke satire en muzikale parodieën op topniveau - tijdens het jubileumfeest 400 jaar Jezüetencollege te Brussel komt hij trouwens naar onze school. *Emilia Galotti* van G.E. Lessing was dan weer een burgerlijke tragedie, ernstig van inhoud maar met knappe acteerprestaties. *Met Veldslag voor een man alleen* besloten we op 25 november (!) onze cultuuravonden van het eerste trimester. In dit stuk demonstreert Tom Lanoye nog eens zijn uitzonderlijke vertellerskwaliteiten; helaas viel het aantal gedichten i.v.m. de eerste wereldoorlog – en daarvoor waren we toch gekomen ? – wat tegen. Via soms wel wat abrupte sprongen nam hij allerhande problemen van de hedendaagse tijd onder de loep en spaarde zijn kritiek niet – een handelsmerk van hem dat ondertussen genoegzaam bekend is ... Eén stuk hebben we laten wegvallen – het begon pas om 23.00 u. ...

Voor de volgende trimesters staan nog elf voorstellingen geprogrammeerd; klassiek en modern theater, Spaanse en Finse folk(dans), een kleinkunstvoorstelling met Bram Vermeulen, een dansvoorstelling van Rosas, muziek van Orlando di Lasso, ... verwachten ons nog.

Er staan ons nog mooie avonden te wachten ! Tot dan !

Hans Timmerman

Chicago

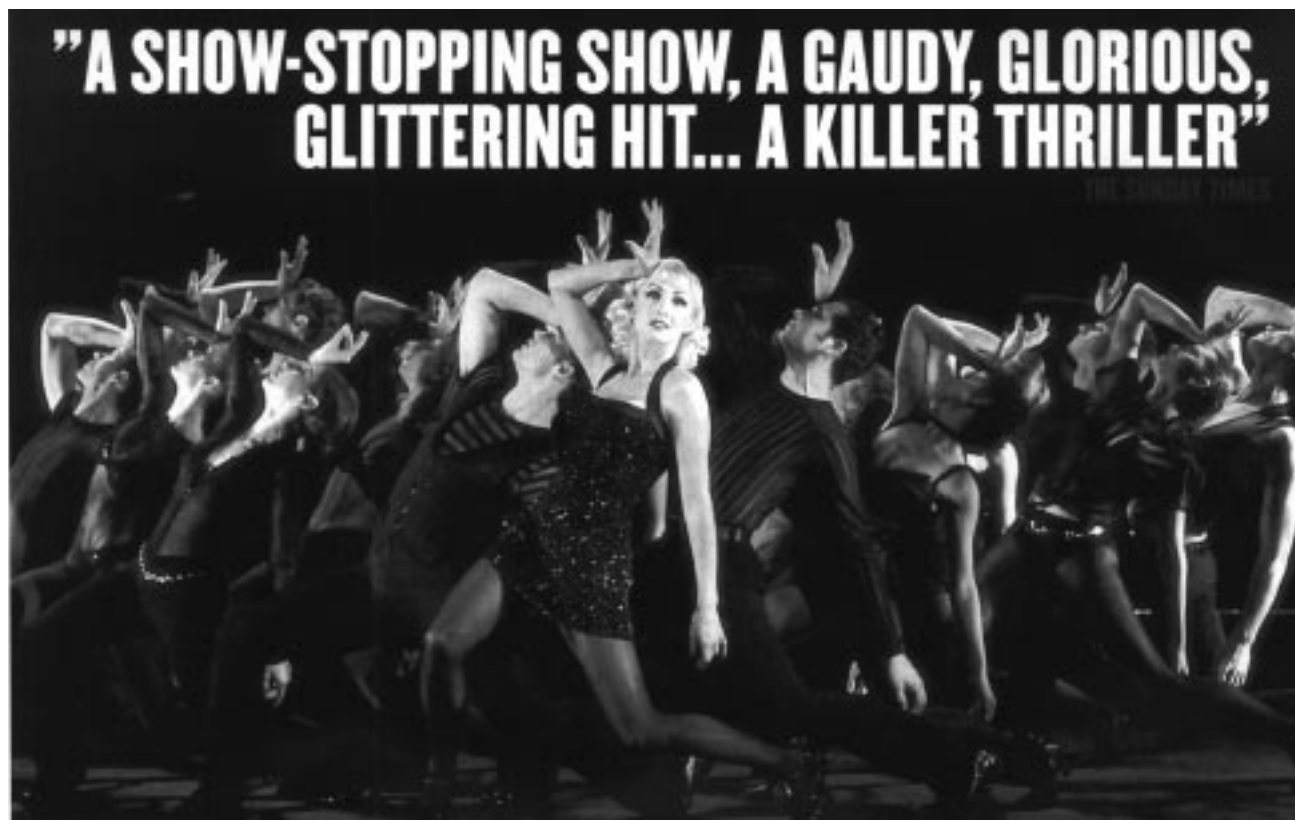
Op vrijdag 7 november kreeg de derde graad de gelegenheid om de musical Chicago bij te wonen.

De bijna vier uur durende "show" trok wel de aandacht van onze sympathieke derde graad. Velen hadden de gelijknamige film al gezien die een tijdje geleden in onze bioscopen werd gedraaid. Toch verschilde de voorstelling sterk van de oscar-winnende film. Veel - vaak langdurige - monologen, grappig doorweven met doordachte sketches wisselden elkaar af. De cast bestond voornamelijk uit jonge acteurs. Deze vertolkten hun rollen bijzonder goed. Velen zullen zich ongetwijfeld de trouwe echtgenoot Amos herinneren. Hij won de harten van het publiek zoals uit het applaus achteraf bleek.

De lifeband stond centraal in deze musical, letterlijk en figuurlijk. Dat zorgde voor een toffe en speelse sfeer. Het was een bezienswaardige musical die op bepaalde momenten verrassend uit de hoek kwam.

In naam van de derde graad wil ik de directie bedanken voor deze ontspannende vrijdagnamiddag.

Bert De Graeve, 5A

Bezinning Puurs 2004 - 2A en 2B

Terug op Sint-Jan formuleerden we deze belevenis als volgt :

Tijdens de gesprekken hadden we respect voor elkaar. We hebben ook veel gelachen. (*Pierre Dessy*) - De bezinning was héééééé LEUK!! Ik ben zeer TEvreden!! (*Rodolphe Dierckx*) - Ik heb klasgenoten beter leren kennen, zoals Anna met haar voetbalcapaciteiten, Victorina en Laurence met hun muziktalent! (*Maxime Bataille*) - We ontdekten het mooie dorp van mr. Vos en mevr. Decoussemaeker. Die koffiekoeken waren buitengewoon lekker! Ik heb spijt dat ik er maar 3 heb genomen. (*Gerald*

Kervyn) - Omdat we eens goed hebben gepraat, voelde ik me na de bezinning beter in de klas. Benieuwd of de klassfeer écht zo zal blijven. (*anoniem*) - Spijtig dat er maar 1 bezinning per jaar is. (*anoniem*) - Geen enkel woord kan die dag beschrijven...echt super! (*Sandrine van Swieten*) - In de puur(se) natuur konden we ook een frisse neus halen. (*Coraline Bogaerts*) - Dank U! (*Donatienne Chauveau*)

Klasdagen 1A

Op maandag 29 september is klas 1A, de coolste klas uit het eerste middelbaar, samen met Meneer De la Marche op klasdagen vertrokken. Om 12 uur na een beetje eten zijn we met Mevrouw Coenen naar het Centraal station gewandeld, samen met twee leuke begeleidsters, Silke en Annelore uit het zesde jaar. Toen we aan het station van Huizingen aankwamen, moesten we nog een half uurtje stappen tot aan het domein van Huizingen. Na het 'uitpakken' gingen we op bio-exkursie... dieren bekijken, plantjes bezien en dan terug naar de 'jeugdherberg'. We mochten een uurtje spelen voordat we gingen eten, na veel morsen en zeveren moesten sommige 1A'ers schoonmaken. Terwijl sommige kinderen verder poetsen, speelden de anderen voetbal, volleybal, ... Tegen de avond kwamen er al een paar ouders opdagen voor de supermegacoole nachtwandeling. Toen het donker werd, vertrokken de ouders en kinderen van 1A. Tijdens de wandeling praatten de ouders, leerkrachten en leerlingen en leerden ze elkaar kennen. Na de terugkomst was er een hapje voorzien, de leerlingen mochten een spelletje spelen, daarna gingen de ouders terug naar huis en moest iedereen van Meneer De la Marche naar bed. De volgende morgen waren de leerlin-

gen van klas 1A weer fit. Na het ontbijt gingen we met de LIJN naar de bowling. We speelden er twee spelletjes en kregen iets om te drinken. Het was leuk en heel spannend. Na de bowling werden we in de jeugdherberg door meneer Van de Velde, onze nieuwe onderdirecteur, opgewacht.

In de namiddag werd er in vijf groepen een wandeltocht georganiseerd tot aan het kasteel van Beersel. In het kasteel aangekomen, moesten we ook nog vragen oplossen. Daarna stapten we langs een andere weg terug naar de jeugdherberg. Na het verdiende en laatste avondmaal konden we ons nog even buiten amuseren. Toen begon de quiz... de vragen waren niet zo gemakkelijk. De twee charmante begeleidsters (Silke en Annelore) waren de jury. Na al de vragen en een paar foto's trekken was de quiz gedaan, er heerste een gespannen sfeer... wie had gewonnen?

Woensdag (de laatste leuke dag) stond iedereen op met rode, vermoeide oogjes (de leraren niet) en pakte iedereen met tegenzin zijn koffer.

Het werd toch nog een leuke dag. Na wat ravotten in de tuin werden er nog een paar groepsfoto's gemaakt.

Uiteindelijk kwamen de ouders en voor de kinderen was dan de pret gedaan.

James Braun, 1A

Leerlingenraden

Leerlingenraad eerste graad

Wij zijn het voorbije trimester een vijftal keer samengekomen met de klasafgevaardigden van het eerste en het tweede jaar. We zijn dus met een grote groep. We hebben al veel voorstellen gedaan: schilderen van de klas, sport op de middag, klasweekend, een drank- en snoepautomaat of broodjes op de middag enz. Van elke vergadering wordt een verslag gemaakt en in de klassen uitgehangen. De laatste vergadering hebben we onze voorstellen besproken met de directeur. Ook jouw voorstellen zijn welkom bij je klasafgevaardigde.

Een klasafgevaardigde van het 2e jaar

Wat is de leerlingenraad?

De leerlingenraad, bestaat uit ongeveer tien mensen en wordt in het begin van het jaar samengesteld. Er worden in elke klas van de tweede graad twee klasvertegenwoordigers gekozen. Gedurende heel het jaar worden er bijeenkomsten georganiseerd, meestal gaan ze door in de Verschuereanaal. Onder leiding van een leerkracht (mevrouw Vansteelandt) worden er voorstellen gedaan en vragen gesteld i.v.m. het schoolleven en de regels. Hoewel er soms onenigheid kan ontstaan, vindt men meestal een oplossing voor het probleem. Sommige wensen kunnen wel gerealiseerd worden, andere niet om een bepaalde reden, maar de voorstellen van de raad worden altijd grondig overwogen voordat men er afstand van doet. Na elke bijeenkomst wordt er verslag gemaakt van wat er allemaal besproken werd en hangen de blaadjes in de klas voor één of ander nieuwsgierig oog. Als de raad geen voorstellen meer heeft of als we eens moeten "polsen", zoals mevrouw Vansteelandt het uitdrukt, hopen de klasvertegenwoordigers altijd beroep te kunnen doen op de voorstellen en ideeën van hun klasgenootjes. Dus als je een vraagje hebt weet je waar je er mee naartoe moet!

Alina Ivanova (3E)

Weetje

Er is een leerlingenraad voor elke graad. Van de andere graden kregen we echter geen verslagen binnen. De leerlingenraad van de derde graad is druk bezig met de voorbereiding van een aantal activiteiten zoals Popstars, het schoolbal, het Gouden Krijtje, enz. In de loop van het tweede trimester worden een aantal kunstwedstrijden georganiseerd. Het is de bedoeling om een aantal van de werken te gebruiken om het schoolgebouw te verfraaien. Ook dit idee is gerijpt in de leerlingenraad.

"Presidium leerlingenraad hogere cyclus"

Scholierenparlement

Het verhaal van de 10 kleine negertjes

In september stelden 16 enthousiaste leerlingen uit het 5de en 6de jaar zich kandidaat voor het Brussels scholierenparlement, een oefening in het politieke rollenspel rond het thema: democratie. Bij de loting kregen we de rollen Zwitserland en de Verenigde Staten toebedeeld. Voor de tweede zitting stond slechts één kandidaat vertrekken klaar. Zij moest helemaal alleen het Zwitserse en Amerikaanse beleid inzake water uit de doeken doen. Een tegenstrijdige klus. Gelukkig hebben zich ondertussen een vijftal leerlingen gemeld voor de derde zitting in januari. Misschien rapporteren we jullie op het einde van het schooljaar over de slotzitting met "toen waren ze weer met zestien!" We duimen alvast want dit is een heel tof model om samen met andere scholen van gedachte te wisselen over politieke en maatschappelijke thema's.

Tweede zitting scholierenparlement. "Heeft u Dhr Jacobs opgemerkt?"

Wat een leraar zoal lijden kan

Is het beroep van leerkracht doorheen de tijd geëvolueerd? Zonder twijfel. Velen menen dat hun taak een stuk zwaarder geworden is. Maar ook in de 19e eeuw hadden leerkrachten het niet onder de markt. Getuige daarvan een oorspronkelijke tekst die een bediende van het Ministerie van Onderwijs in de archieven vond.

In het jaar onzes Heeren 1872

Richtlijnen voor leerkrachten

De leerkrachten moeten iedere dag de lampen bijvullen en de schoorsteen vegen.

Iedere leerkracht moet een emmer water meebrengen en een bak kolen voor de behoeften van de schooldag.

Besteed veel zorg aan het maken van de pennen. Men kan de pennen aanpunten op de manier die het meest gewenst is voor iedere leerling afzonderlijk.

Mannelijke leerkrachten mogen per week één avond besteden aan het werven van een echtgenote, of twee avonden per week indien ze geregeld ter kerke gaan.

Na tien uur aanwezigheid in de school mogen de leerkrachten de resterende tijd besteden aan de lectuur van de Bijbel of andere nuttige boekwerken.

Vrouwelijke leerkrachten die huwen of zich op het slechte pad begeven dienen ontslagen te worden.

Iedere leerkracht zal bij elke uitbetaling een behoorlijk deel van zijn verdiensten opzij leggen om ervan te genieten in de jaren dat hij aftakt; zo wordt hij geen last voor de gemeenschap.

Iedere leraar die rookt, alcohol in enigerlei vorm tot zich neemt, kanspelen bijwoont, herbergen bezoekt of zich laat scheren in een barbierswinkel, zal terecht aanleiding geven tot argwanende bedenkingen over zijn morele opvattingen, over de eerbaarheid van zijn oogmerken, over zijn onkreukbaarheid en rechtschapenheid.

De leerkracht die vijf jaar plichtsgetrouw en zonder fouten zijn taak heeft vervuld, kan een loonsverhoging van 25 cent per week ontvangen, mits akkoord van het Ministerie van Onderwijs.

Mannen

In een vorig nummer werden de vrouwen hard aangepakt. Dit schreeuwde om een reactie. Een moeder reageerde. Wij publiceren de integrale tekst.

10 pieces of advice a mother should pass on to her daughters:

What do you do if your boyfriend walks out?
You shut the door.

Never let your man's mind wander-it's too little to be out alone.

Go for the younger man. You might as well-they never mature anyway.

Definition of a bachelor: a man who has missed the opportunity to make a woman miserable.

Women don't make fools of men-most of them are the do-it-yourself types.

Best way to get a man to do something is to suggest he is too old for it.

Love is blind, but marriage is a real eye-opener.

The children of Israel wandered around the desert for 40 years. Even in Biblical times, men wouldn't ask for directions.

If he asks what sort of books you're interested in, tell him check books.

Remember a sense of humour does not mean that you tell him jokes, it means that you laugh at his.

Krasse Uitspraken

Dhr. Gysel

Voordat Dhr Gysel een zeer moeilijke uitleg begint. "Let nu goed op, mensen! Ik ga toveren!"

Dhr. Liessens

Waren mijn ogen bliksems, dan hadden we nu een leerling minder.

Attentie! De voorstelling is begonnen door uw eh ... interactieve leerkracht!

Dhr. Staut

Je snapt wel dat ik (en later ook mijn kinderen) getraumatiseerd waren toen Sinterklaas langskwam, want: "Wie braaf is, krijgt lekkers. Wie Staut is de roe!"

Dhr. Timmerman

Ll: "Meneer, waarom heeft u het de hele tijd over erotiek en seksuele driften?"

Lk: "Kan ik er aan doen dat het grootste deel van de wereldliteratuur daarover gaat?"

Dhr. Van der Weyden

Cogito ergo sum! Je pense donc je suis! En dus niet : je danse donc je suis.

Ik heb een formule uitgefietst.

Mevr. Van Egmond

Ik heb poep in mijn oren.

En wat nu gebeurt, is dat iedereen fouten maakt en dat ik als een soort gekke smurf rondloop om te verbeteren.

Ja, dit moet ik natuurlijk wel even uitneuzelen.

Dhr. Van Ingelgem

Lk: "Ha, het is zeker crisis!"

Ll: "Ja, ik ben mijn balpen vergeten."

Lk: "Dan moet je naar het OCMW gaan, daar krijg je er nog gratis soep bij ook!"

Een turnleraar krijgt van een leerlinge een briefje. Daarop krijgt hij het volgende te lezen: "Mijn dochter kan vandaag niet zwemmen want ze heeft haar maandzonden!"

School op stellen

Iedere schooldag staan alle leerlingen vroeg op. Voor hen begint een moeilijke dag. Ze hebben minstens drie overhoringen. Liever waren ze in bed blijven liggen. Maar 'school' is ook zwaar voor de leerkrachten. Maandag is hun zwaarste werkdag: op die dag moeten ze immers twee kalenderblaadjes afscheuren.

Maar Sint-Jan is niet alleen een moeilijke school, het is ook een autoritaire school. Ik bewijs:

- In Engeland is alles verboden, behalve wat toegestaan is.
- In Duitsland is alles toegestaan, behalve wat verboden is.
- In Frankrijk is alles verboden, behalve wat toegestaan is en dat is verplicht.
- In Nederland is alles toegestaan, behalve wat verboden is en dat is verplicht.
- Op SJB is alles verboden, zelfs wat toegestaan is.

En u heeft ons schoolreglement nog niet gezien:

- Niet praten in de klas, schreeuwen heeft meer effect!
- Niet in de gangen lopen, glijden is veel leuker!
- Het leven van de leerkracht niet verzieken maar bederven!
- Schiet niet met proppen, schooltassen komen zoveel harder aan!
- Hou de school rein, blijf thuis!!

Ja, zo zit onze school nu eenmaal in elkaar en we zijn er heel gelukkig!!

Nicolas Janssens, 3F

Blond is beautiful

Een blondje rijdt achter een vrachtwagen. Voor een rood licht stapt ze uit. Ze stapt naar de vrachtwagenbestuurder en zegt: "Meneer, ik ben Daphne en u verliest uw lading."

Het wordt groen en ze rijden door. Aan het volgende kruispunt moet de vrachtwagen weer voor rood stoppen. Het blondje, dat hem volgde, stapt weer uit, en zegt: "Meneer, ik ben Daphne en u verliest uw lading."

Het licht springt weer op groen en de vrachtwagen rijdt verder. De vrachtwagenbestuurder heeft echter geen geluk en moet weer stoppen voor het volgende licht. Weer is het blondje hem gevolgd en weer zegt ze: Meneer, ik ben Daphne en u verliest uw lading."

Nu is de bestuurder van de vrachtwagen aan de beurt: "Mevrouw, ik ben Eric en ik strooi zout!"

Anti-mannen

Wat begrijpt een man onder het begrip "helpen bij het huishouden"? De benen opheffen wanneer de stofzuiger voorbijkomt.

Hoe herkent men een man als hij intelligent is? Zijn zin begint met: "Mijn vrouw zegt dat ..."

Waarom houdt een man van grapjes over domme blondjes? Het zijn de enige die hij begrijpt.

Wat is het verschil tussen een man en een blikje hondenvoer? In dat blikje zitten tenminste nog herse- nen en hart.

Waarom hebben mannen geen maand- stonden? Mannen zijn altijd slecht gezind en heb- ben dus geen maandstonden nodig.

Waarom bestaat de menopauze niet bij mannen? Wie in zijn puberteit blijft steken moet deze periode spijtig genoeg aan zich laten voorbijgaan.

Waarom draagt een man een das? Om het speelterrein aan te duiden ...

De mens

De eerste dag schiep God de koe en God zei: "Je moet de hele dag in de wei, gras eten en veel melk geven. Je mag 50 jaar leven."

De koe antwoordde: "U geeft mij veel en hard werk en dat gedurende 50 jaar. Neen, dat doe ik niet! Ik doe het gedurende 20 jaar en geef u de andere 30 jaar terug."

En God vond het goed.

De tweede dag schiep God de aap en God zei: "Je moet de onnozelaar uithangen om de mensen aan het lachen te brengen. Daar geef ik je 20 jaar voor."

De aap antwoordde: "Kunstjes maken gedurende twintig jaar? Dat is te vermoeiend, ik geef u 10 jaar terug."

En God vond het goed.

De derde dag schiep God de hond en zei: "Je moet de hele dag voor de deur van een huis zitten en blaffen wanneer iemand aankomt. Ik geef je een levens- duur van 20 jaar."

De hond antwoordde: "Twintig jaar lang zal ik niet blijven blaffen, geef me 10 jaar en ik geef u de andere 10 terug."

En God vond het goed.

De vierde dag schiep God de mens en God zei: "Eet, drink, slaap, speel, feest en vrij. Ik geef je 25 jaar."

De mens antwoordde: "Wat? Slechts 25 jaar? Luister, ik neem mijn 25 jaar + de 30 jaar die de koe u teruggaf + de 10 van de aap + de 10 van de hond. Dat alles maakt 75, OK?"

En God vond het goed.

En zo komt het dat we de eerste 25 jaar van ons leven eten, drinken, slapen, spelen, feesten en vrijen. De volgende 30 jaar werken we hard om onze familie te onderhouden, de 10 volgende hangen we de aap uit om onze kleinkinderen bezig te houden en de 10 laatste jaren zitten we thuis en blaffen we op iedereen!!"

Zomerkamp 2003

Het zomerkamp 2003 is voorbij en het is goed geweest – 30 leerlingen zijn gelukkig en wel teruggekeerd; bijgevolg zijn ook wij tevreden. Toen we vorig jaar met de begeleiders de bestemming voor het volgende jaar vastlegden, ging onze eerste idee naar het Zwitserse Wallis. Onze gedachten en sympathie zijn nu – een jaar later - nog altijd bij dit prachtige hooggebergte met zijn uitgestrekte wandelgebieden en indrukwekkende grootsheid die het uitstraalt. Maar ... er waren bedenkingen van financiële aard die ons voor het Oostenrijkse Tirol deden kiezen. Voor hetzelfde bedrag konden we er ook heel wat activiteiten aanbieden: fietsen, rafting, wandelingen, tweedaagse met overnachting in een berghut, canyoning en bezoeken aan Innsbruck en het kasteel Neuschwanstein. En dus werd de beslissing eerder een pragmatische aangelegenheid ...

Maar ... we hebben het ons niet beklagd. Geholpen door een aangename warme zon, die negen (!) dagen van de partij was en enkel op de laatste dag de canyoning letterlijk in het water liet belanden, hebben we er kunnen genieten van het prachtige gebergte en de aangeboden activiteiten. Hoeft het nog een betoog dat boven op een berg de zon zien onder- of opgaan of dat een overnachting in een berghut een unieke belevenis is ?

Maar de belangrijkste garantie voor het welslagen van deze reis ligt bij onze deelnemers/-sters; hun enthousiasme werkt aanstekelijk en zorgt ervoor dat de begeleiding haar vermoeidheid overwint en zich volle tien dagen volledig geeft ! Het zomerkamp biedt dan ook aan ieder de mogelijkheid om in een aangename geest elkaar echt te leren kennen - los van de persoon die men op school is. Leerkrachten zijn plots niet meer die strenge, afstandelijke wezens zoals we ze gedurende negen maanden gekend hebben; dankzij de verschillende activiteiten zoals het

free podium tonen leerlingen zich van hun andere, dikwijls onverwachte of ongekende kant. Lange, vermoeiende wandelingen, de afwas of het opkuisen groeien uit tot leuke ervaringen waardoor we elkaar van een andere kant leren kennen. De ene kan goed imiteren, de andere zet zich graag in om het eten mee klaar te maken en een derde ontpopt zich tot muzikkenner. Sommigen bekwaamden zich zelf in de afwas- en afdroogtechnieken

De activiteiten (zie boven) waren leuk maar ook wel vermoeiend en na enkele wandelingen snakten we dan ook naar een dagje langer uitslapen, wat ons na enkele dagen te beurt viel. Afwisseling hadden we ook wanneer we gingen zwemmen, of vertrokken voor een avondwandeling of 's avonds gingen bowlen. Met de bus een dagje richting Innsbruck of Neuschwanstein stond garant voor een dagje genieten in de stad of op de ligweide; enkelen kregen er maar niet genoeg van en zwommen dan maar even naar de overkant van het meer en – gelukkig maar - terug !

Het zomerkamp werd traditioneel afgesloten met een diner in buffetvorm gevolgd door een fuif tot na middernacht ... De volgende avond waren het dan ook tevreden maar vermoeide gezichten die de bus instapten om na tien uurtjes rit in Brussel aan het college toe te komen.

Dank zij de inzet en het enthousiasme van iedereen mogen we het zomerkamp 2003 opnieuw als geslaagd beschouwen – met een vermoeid maar tevreden gevoel zijn we teruggekeerd. En wie achteraf de foto's nog eens overloopt, voelt hopelijk die positieve energie nog door zich stromen. Bewust mogen we stellen dat de doelstellingen die Kris vorig jaar in zijn slotwoordje noteerde, opnieuw bewaarheid werden:

we hebben genoten van het landschap en de cultuur; we konden op zoek naar onszelf, de andere en het geheel rondom ons; en ten derde kon je die zoektocht met anderen delen. Voorwaar de moeite van het dromen waard. Moge die droom ook hier – nu we al lang terug zijn – nog altijd voortleven ...

Hans Timmerman

Zomerkamp 2004 Hongarije, augustus 2004

Uiteraard is ons hoofddoel maximaal te genieten van de zonnige streek rond het dorpje **Visegrad**, ongeveer 50 km ten noorden van **Budapest**. Het landschap nodigt uit tot **aangename wandelingen, fietstochten en een kanotocht op de Donau**. In de loop der geschiedenis hebben zich in het gebied ook heel wat grotten gevormd – wat **speleologie** is dan ook voorzien. En uiteraard brengen we ook een bezoek aan de **hoofdstad Budapest**, ook wel het Parijs van Oost-Europa genoemd. Op rustmomenten wordt er **sport en spel** voorzien en de avonden worden gevuld met boeiende **groepsactiviteiten** zoals een casinospel, kwis, free podium of – op het einde - een fuif.

Elke dag begint met een ontbijt – éénmaal zelfs met een ontbijt-buffet, gevolgd door de start van onze dagactiviteit. Het warme eten – soep, hoofdgerecht en dessert – voorzien we voor 's avonds; éénmaal voorzien we een uitgebreid avonddiner. Afruimen, afwassen, vegen, bed maken, tanden poetsen, schoenen proper maken, douchen, ... zijn ook in kampprijs inbegrepen.

Wanneer: 7 – 18 augustus 2004

Waar: Visegrad in de Donaubocht, Hongarije

Prijs: 450 Euro. Inbegrepen: de heen- en terugreis per bus, alle activiteiten, een modern en gezellig ingericht heem, de collegeverzekering (ongevallen) en een extra-verzekering voor het geval van ziekte (WDR).

Inschrijving: via **overschrijving van 100 Euro voorschot** op rekeningnummer 786-5781031-09 van het college met vermelding "Voorschot Zomerkamp 2004".

Info: Hans Timmerman, Geert Coppens, Kris Delcroix, Heidi Van Camp

Activiteiten

Vredesweek

Ook dit jaar werd in alle klassen aandacht geschonken aan de vredesweek. Het thema luidde: dialoog voorkomt oorlog. Drie vredeswerkers uit Kosovo, Tsjetsenië en Palestina vertelden over de situatie in hun land en over de moeizame pogingen om verschillende partijen bij elkaar te brengen en opnieuw vreedevol samen te leven na zoveel geweld. Vele leerlingen ondertekenden de vraag aan de regering om een centrum voor conflictpreventie op te richten. Veel creatieve en enthousiaste leerlingen schreven samen 94 m vredeswensen neer. Zo werkten ze mee aan de oproep van de vredesbewegingen om tijdens de vredesweek 1km vredeswensen te verzamelen. Op vrijdag 24 oktober werden al deze wensen overhandigd aan premier Verhofstadt.

Schrijf-ze-Vrijdag

Met de jaarlijkse schrijf-ze-vrij dag actie sloten we ons aan bij het protest van Amnesty International tegen het folteren van jonge mensen in Rusland en Albanië. 206 brieven met een beleefd pleidooi voor het respecteren van de internationale verdragen i.v.m. de rechten van jongeren vertrokken naar de Russische president en de Albanese ambassadeur in Brussel.

"Brieffschrijfactie Amnesty International"

Drugspreventie

In november kregen alle leerlingen van het derde jaar drugspreventie. Elke klas bracht een bezoek aan de interactieve tentoonstelling, **de drugcommissie**, ze luisterden naar een pakkend getuigenis van een ex-drugsverslaafde en gingen in de klas via spel en gesprek nog dieper in op de gevaren van drugs.

Bezinning derdejaars

Alle derdejaars trokken op 17 oktober op bezinning naar Affligem, Scherpenheuvel of Kortenberg. De zon was van de partij en het werd een schitterende herfst dag. *'Via spel, groepsopdrachten en gesprek leerden we onze klasgenoten beter kennen. Nu weet ik van sommige dingen hoe anderen erover denken'. We hebben gesproken over vriendschap en gevoelens, we hebben een film gezien en rugby gespeeld. op een papiertje moesten we van de anderen hun type muziek, hun toekomstig beroep enz opschrijven. Ik vond dit tof omdat je nu weet wat de anderen over jou denken. We hebben heel, heel, heel, heel, VEEL over*

Bezinning derdejaars

vertrouwen gesproken. Ik vond de omgeving en de plaats van bezinning goed gekozen. We hadden veel ruimte en het was mooi weer. De klasgesprekken waren niet te lang, ook goed, het eten was heel lekker. Ik leerde dat we, zelfs al zijn er veel verschillende karakters in de klas, toch één grote groep kunnen vormen”.

Bloembollenactie

De leerlingen van 4D organiseerden als eerste een actie voor hun vastenproject 't Huizeke. Dagenlang waren ze samen met hun klastitularis in de weer voor het verpakken van krokussen, narcissen, sneeuw-klokjes, hyacinten, tulpen, blauwdruifjes... Uiteindelijk kreeg elk zakje zijn bestemming. En nu maar wachten op kleurrijke oogst.

Meeleefdagen vijfdejaars

Alle jezuïetencolleges zijn dit jaar gestart met een 'sociaal project', een initiatief waarbij leerlingen zich concreet inzetten voor hulpbehoevende mensen of voor mensen die minder kansen gekregen hebben in onze maatschappij. We vinden het belangrijk dat onze leerlingen behalve kennis en kritische zin, in hun humaniora ook groeien in sociale vaardigheden, in aandacht en respect voor medemensen. In dit kader leefden de meeste vijfdejaars eind oktober gedurende drie dagen mee in een rust- en verzorgingsinstelling voor bejaarde mensen. Anderen hielpen in Poverello, een kringloopcentrum of een Oxfam Wereldwinkel. Hoewel velen er wat tegenop zagen en velen liever een 'gewone' bezinning hadden, werd het voor de meesten toch een onvergetelijke, verrijkende ervaring.

Enkele reacties: *De manier waarop de verzorgers de mensen helpen en steeds lachen. Ze doen het elke dag opnieuw wat heel vermoeiend is, maar toch blijven ze even enthousiast, vriendelijk en geven ze het niet op. Ik had niet gedacht dat het werk zo vermoeiend kon zijn omdat ik dacht dat ze de bejaarden gewoon verzorgen, maar ze doen ook allerlei activiteiten om ze in conditie te houden. Ik kwam bij demente bejaarden, in het begin had ik wel even schrik om voor hen te zorgen, maar na een tijdje ging het beter en de laatste dag vond ik het erg dat het gedaan was. We weten nu hoe een instelling functioneert, dat het soms wel moeilijk is voor de bejaarden, dat er veel mensen daar*

“gedwongen” zitten en zelden bezoek krijgen. We maakten mensen gelukkig door een babbeltje. Toen we een oude vrouw na een wandeling een massage gaven, lachte ze, dat was een mooi moment.

De gezellige sfeer die er heerste verraste mij enorm, het was er zeer aangenaam en warm om zitten. Ik heb over mezelf geleerd dat ik toch niet altijd even geduldig ben; als iemand mij een verhaal 10X vertelt, word ik toch wel een beetje lastig. Ik zal de gelukzalige glimlach van een vrouw onthouden toen ik gewoon haar nagels lakte. Ze straalde gewoon omdat ik alleen met haar bezig was. Ik was blij iemand met zoiets kleins toch zoveel plezier te doen. Deze meeleefdagen hebben bij mij echt respect afgedwongen voor de oudere mensen vooral als je ziet in welke omstandigheden zij soms moeten leven. Op vrijdag was er een mis en op het einde van die mis hebben ze ons allemaal bedankt en zijn ze allemaal beginnen applaudisseren en dat deed me toch iets. Deze bezinning zal mij bijblijven want het was een unieke ervaring, de dankbaarheid die je van bejaarde mensen krijgt is ongelooflijk.

Sociaal project Klas 5B

Ik vind het erg dat sommige van die mensen in zulke ellende moeten leven. Sommigen hebben enorm veel pijn. En toen ik dat zag, was ik een beetje bang en vroeg ik me af of ik later ook zo zou worden? Wanneer je ziet dat de mensen aan het lijden zijn en dat je er niets kunt aan doen, is dat heel moeilijk en soms pijnlijk.

Nooit had ik gedacht dat ik geduld kon hebben met oudere mensen. Ik dacht dat drie dagen zeer lang zouden lijken. Ik dacht dat het werk op zich veel moeilijker zou zijn, dat ik het zelf moeilijk zou kunnen doen. We zijn vertrokken met veel vooroordelen en terug gekomen met het hoofd vol leuke momenten en herinneringen en de vooroordelen waren we al vergeten.

Elke morgen toen we aankwamen zag ik een glimlach op de gezichten van de bejaarden. Dit was een teken van dankbaarheid en het deed mij plezier want dan had ik het gevoel dat mijn aanwezigheid hen plezier deed.

Gedurende drie dagen mochten we het personeel meehelpen. Zo hebben we de bejaarden begeleid, gevoed en activiteiten met hen gedaan. Het feit dat ze zo afhankelijk worden, vind ik echt erg. Het heeft me verrast dat ik me zo snel verbonden voelde met deze bejaarden. Na een paar dagen was ik al droevig omdat ik ze moest verlaten. Ik had het er wel moeilijk mee dat bijna geen enkele bejaarde me heeft bedankt. Voor hen lijkt het zo normaal dat ze geholpen worden terwijl ik echt alles gegeven heb voor hun welzijn.

In Poverello dachten we dat de mensen met vuile kleren zouden komen maar juist niet; ze worden aangespoord om zich te wassen en om deftig over te komen. De meeste zoeken een beetje vriendschap. Ze hebben echt geen vooroordelen en ze hebben ons direct aanvaard. Deze mensen spoorden ons aan om mee te doen aan hun activiteiten; als ze kaarten, dan willen ze ons leren hoe ze spelen, ze beschouwden ons niet als kleine arrogante mensen van een "ander" milieu maar als vrienden.

Ze komen daar als vrijwilliger, alleen om hun medemens te helpen zonder aan hun eigen comfort te denken... Ze zouden ook thuis kunnen blijven maar dat doen ze niet. Ze eisen veel van zichzelf maar niet voor hen maar voor de anderen. Ze geven de anderen meer dan zichzelf en zeer belangrijk, ze denken vooral niet dat ze superieur zijn aan de mensen die ze helpen...

We zijn allemaal onmachtig tegenover de dood. Ik bewonder de mensen die werken in bejaardentehuizen en er elke dag een mooie dag van proberen te maken voor de bewoners. Een oude vrouw en een oude man wouden samen trouwen en wij mochten getuige zijn.

De wanhoop van sommige mensen is me sterk bijgebleven. Ik heb vaak meegemaakt dat mensen heel hun levensverhaal vertelden en stopten met "nu zit ik hier". Dit klonk vrijwel altijd droevig en ik ervoer dit als een soort wanhoop, dat die mensen nooit meer normaal in hun huisje zouden leven eens ze het rusthuis betraden. Wat me in dit rusthuis opviel, is dat het daar zeer stil was, té stil. Mensen praatten niet met elkaar, hadden nooit eens plezier. Alles was wat te serieus. Dit verbaasde me want uit andere ervaringen weet ik dat het er daar vaak leuk aan toe gaat.

Ik heb vooral ontdekt dat men niet noodzakelijk iets moet doen om iemand gelukkig te maken of te laten lachen. Gewoon er zijn en iets zeggen was voor sommige mensen al genoeg.

Ik heb vooral veel respect gehad voor het geduld van het verzorgend personeel van de dementerende afdeling en ik heb, denk ik, ook wat meer geduld en begrip aangekweekt.

De leerlingen van 5B

SJB-Trieruitstap

28 – 30 oktober 2003

Wat bezielt een leraar wetenschappen die zich op het pad van de geschiedenis waagt en daarbij landsgrenzen overschrijdt? Het antwoord ligt in het Duitse Trier, dertienhonderd jaar ouder dan Rome, en voorheen verblijfplaats van de oudste stamboom der Trevieren. Een afvaardiging van Sint-Jan trok er heen en zag dat het goed was.

Enige sociale doorlichting van deze groep wijst op 2 vrouwelijke en 7 mannelijke studenten van het vijfde en zesde jaar, de heren B. Gysel, Cl. Deridder en M. Aerts en reisleider de heer H. Timmerman. Wat een begeleiderscoëfficiënt van 1 op 3 oplevert, een bezetting die zelfs Bush niet haalde bij zijn bezoek aan Londen.

Reizen Timmyterranee heeft een reputatie op het vlak van verplaatsingen: klokvast verbindingen in best aangename coupés. In dit geval leek de vijf uur durende treinreis als een verblijf in een kuuroord, annex de zorg voor maag en ledematen.

Anderzijds werd het reisgezelschap, tijdens het bezoek aan Trier, voortdurend aan een zekere fysieke inspanning onderworpen. We noemen op: een fikse wandeltocht langsheen de Moezel, doorheen aloude stadswijken, tot een avondlijke staptocht op de flanken van de wijngaardhellingen van Trier. Bij dit laatste was er even consternatie toen we op het pad van de nachtelijke smokkelroutes richting Luxemburg verzeild geraakten. Was het de doordringende alcoholgeur van overrijpe tot gisting gekomen druiventrossen in de overal aanwezige wijngaarden die ons van streek bracht? Gelukkig bracht de ervarenheid van onze Alpenberggids ons opnieuw in de bewoonde wereld, zij het op een paar uur loopafstand van onze verblijfplaats.

Het verblijf in de Jeugdherberg is een aanrader. Gastronomisch ontbijt, kamers met doorgedreven comfort, wekkeraccommodatie op *De Ridderiaanse-wijze*. Zelfs het onvermijdelijke eigen aan een overnachting in het buitenland was hier voorzien: de aanwezigheid van een autobus Hollanders. Deze reis omvatte duidelijk een totaalprogramma!

Maar laten we het over cultuur en geschiedenis hebben - de betrachting van dit driedaags bezoek. Vooral de kennis van de Romeinen en hun latere stamboom inzake toegepaste wetenschap maakte indruk. *Die Palastaula*, een onverdeelde bouwruimte van 30 m hoog, werd in de Oudheid verwarmd via ovens in de kelder. Warme lucht werd also ondergronds en binnenin holle muren verspreid - heden ten dage krijgt men daarvoor een energiepremie.

Het reusachtige *amfiteater*, gebouwd in 100 na Christus en nr. 10 op de wereldranglijst, bezit een vernuftige ondergrondse infrastructuur. Via een gescheiden afvoersysteem werden water, bloed en ander

organisch afval, eigen aan dit soort evenementen, op een ecologisch verantwoorde wijze afgevoerd.

Geen stad in Duitsland of er staat een *Dom*. Het monument van Trier is een dubbele kathedraal, waarvan de ene helft de eigenlijke Dom uitmaakt, terwijl de andere helft de *Liebfrauenkirche* omvat. Aan de verschillende bouwstijlen te zien is hier sinds het bouwjaar 326 heel wat volk gepasseerd. Vooral de plaatselijke vorsten brachten om beurt de nodige verbouwingen aan, ook al om hun positie in het hiernaams te verzilveren. Het majestueuze gebouw werd getroffen door brand en werd geplunderd maar steeds weer heropgebouwd. Drie activiteiten waar Duitsland wel wat ervaring mee heeft.

De *Porta Nigra* is dé monumentale stadspoort uit 180 na Christus. Het robuuste bouwwerk staat er sinds de Oudheid zwartgeblakerd bij. Dat was een rechtstreeks gevolg van roetuitstoot en andere luchtpollutie, waaraan het gebouw zijn naam en aantrekkingskracht dankt. Wat werd er al niet verbrand in de ovens van de woonhuizen, van de Basilica, van de thermen!?

Die *thermen* waren een staaltje van Romeins vernuft. Onder het verheven doel van de lichaamshygiëne kon het mondaine volk hier zijn levensstijl bewandelen. Warmwaterbad, zweetbad, zonnebad, fitness, het kon allemaal in de *Kaiserthermen*. Ze illustreren tot op vandaag de dag de kennis van de loodgieterij van de Romeinen: een onderaards net van wandelgangen, lucht en waterkanalen tot handbediende thermostatische kranen toe.

In het *Rheinisches Landesmuseum* onderga je de transformatie naar 2000 jaar terug. Het Roman City Model is geen futuristisch project maar wel de maquette van het oude Trier. Het illustreert op overzichtelijke wijze hoe de Romeinen fanatiek aan ruimtelijke ordening deden. Huizen en straten liggen gerangschikt in een dambordpatroon, omringd door een hoge stadsmuur.

SJB-reizen naar Trier? Het garandeert je een initiatie in de *Weinprobe*. Of hoe je Moezelwijn leert appreciëren in vijf stappen, met een duidelijke dominantie van de laatste fase. Opmerkelijk was hoe de conversatie in het Duits des te vlotter verliep naargelang deze "inwijding" vorderde.

Die avond werd afgesloten met een partijtje snooker waarbij, gezien de omstandigheden, de scores alle kanten uitgingen. Gelukkig gaf de heer B. Gysel op tijd de nodige deskundige instructies.

Reis je ooit richting Trier, en dat zou na het lezen van deze aanbeveling een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid moeten zijn, neem dan vooraf contact op met de heer H. Timmerman. Uitstekende voorbereiding verzekerd!

Marc Aerts

